प्रहर्षितौ युद्धायेतिशेषः ॥ सुसंरब्धौ अतिक्रुद्धौ ॥ २२ ॥ मुंच आज्ञापयेत्यर्थः ॥ २३ ॥ निसर्गतः स्वभावसिद्धा हिएषादृष्टा मयैतद्रक्षोनभवेन्नजीवेदित्येवंरूपामर्यादाम मेत्यर्थः ॥ तदेवाह हिरण्येति ॥ २४ ॥ शंभुः कुशध्वजब्रह्मर्षिहंतादैत्यः ॥२५॥ २६ ॥ २७ ॥ विनिपन्नाः विनिपातंविनाशंप्राप्ताः दृष्टाः दृष्टमात्राएव ॥ २८ ॥ याव

तदाश्चर्यमथोदृष्ट्वादेवदानवसंनिधौ ॥ प्रहर्षितौसुसंरब्धौमृत्युकालौबभूवतुः ॥ २२ ॥ ततोमृत्युःक्रुद्धतरोवैवस्वतमभाषत ॥ मुंचमां समरेयावद्धन्मीमंपापरक्षसं ॥ २३ ॥ नैषारक्षोभवेदद्यमर्यादाहिनिसर्गतः ॥ हिरण्यकशिपुःश्रीमान्नमुचिःशंबरस्तथा ॥ २४ ॥ नि संदिधूमकेतुश्चबलिर्वैरोचनोपिच ॥ शंभुर्दैत्योमहाराजोवृत्रोबाणस्तथैवच ॥ २५ ॥ राजर्षयःशास्त्रविदोगंधर्वाःसमहोरगाः ॥ ऋष यःपन्नगादैत्यायक्षाश्चत्र्यप्सरोगणाः ॥ २६ ॥ युगांतपरिवर्तेचपृथिवीसमहार्णवा ॥ क्षयंनीतामहाराजसपर्वतसरिद्रुमा ॥ २७ ॥ ए तेचान्येचबहवोबलवंतोदुरासदाः ॥ विनिपन्नामयादृष्टाःकिमुतायंनिशाचरः ॥ २८ ॥ मुंचमांसाधुधर्मज्ञयावदेनंनिहन्म्यहं ॥ नहि कश्चिन्मयादृष्टोबलवानपिजीवति ॥ २९ ॥ बलंममनखल्वेतन्मर्यादैषानिसर्गतः ॥ सदृष्टोनमयाकालमुहूर्तमपिजीवति ॥ ३० ॥ त स्यैवंवचनंश्रुत्वाधर्मराजःप्रतापवान् ॥ अब्रवीत्तत्रतंमृत्युंत्वंतिष्ठैनंनिहन्म्यहं ॥ ३१ ॥ ततःसंरक्तनयनःक्रुद्धोवैवस्वतःप्रभुः ॥ कालदं डममोघंतुतोलयामासपाणिना ॥ ३२ ॥ यस्यपार्श्वेषुनिहिताःकालपाशाःप्रतिष्ठिताः ॥ पावकाशनिसंकाशोमुद्गरोमूर्तिमान्स्थितः ॥ ३३ ॥ दर्शनादेवयःप्राणान्प्राणिनामपिकर्षति ॥ किंपुनस्पृशमानस्यपात्यमानस्यवापुनः ॥ ३४ ॥ सज्वालापरिवारस्तुनिर्दहन्नि वराक्षसं ॥ तेनस्पृष्टोबलवतामहाप्रहरणोस्फुरत् ॥ ३५ ॥

निहन्मि हनिष्यामीत्यर्थः ॥ २९ ॥ एतन्मयादृष्टोमुहूर्तमपि नजीवतीति ममव चनं बलं बलप्रकाशनमात्रपरंनखलु यतोनिसर्गतः अनादिसृष्टिस्वभावेनएषा ममदृष्टिरेवप्राणिनांजीवितस्यमर्यादा यदेवमतःसदृष्टइतिसंहारचक्षुषादृष्टइत्यर्थः ॥ ३० ॥ तंमृत्युं एनमयमहंनिहन्मीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ मूर्तिमान्स्थितः यस्यपार्श्वेइत्यनुषंगः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥